

Vážený pán predseda Ing. Burian
Vážení členovia
Kontrolná komisia SKrZ

VEC: **Vyjadrenie k správe č. 4/2025 Kontrolnej komisie SKrZ**

Kontrolná komisia SKrZ (ďalej aj „Kontrolná komisia“) vykonala v dňoch 11.-13.12.2025 kontrolu v zmysle § 14 a nasl. zákona č. 440/2015 Z.z. a čl. 9 Stanov SKrZ. Z vykonanej kontroly Kontrolná komisia vypracovala Správu č. 4/2025 s dátumom 18.02.2026, ktorá bola na sekretariát SKrZ doručená emailovou správou dňa **19.02.2026** (ďalej len „Správa“).

V bode 1/8 Správy Kontrolná komisia konštatuje:

„Dohoda o splátkach

K 1. 1.2024 bol stav pohľadávky voči Csabovi Kurtimu 12 995, 70 Eur.

V roku 2024 uhradil sumu vo výške 900,00 Eur, pričom v Dohode o splátkach je dohodnutá suma vo výške 200,- Eur/mesačne vždy k určitému dátumu v mesiaci. (t.j. 2400,- Eur ročne).

K 31.12. 2024 je pohľadávka p. Kurtiho voči SKrZ vo výške 12 095, 76 Eur. V roku 2025 k 30.9.2025 nebola zrealizovaná žiadna splátka, pohľadávka zostáva nezmenená.

KK SKrZ žiada VV SKrZ, aby voči dlžníkovi postupoval v súlade so zmluvou o splátkach, ktorú s ním podpísal ešte bývalý predseda pán Beständig.

K požiadavke, aby VV postupoval voči dlžníkovi striktnie „v súlade so zmluvou o splátkach“ uvádzam, že už počas výkonu kontroly som Kontrolnej komisii uviedol, že dohoda o spôsobe úhrady škody je z právneho hľadiska problematická a jej bezvýhradné „vymáhanie“ bez predchádzajúcej podrobnej právnej analýzy nepovažujem za správny ani bezpečný postup. Dohoda je zjavne koncipovaná bez znalosti špecifických pravidiel náhrady škody v pracovnom práve a viaceré jej východiská vyvolávajú vážne pochybnosti o jej platnosti a vymáhateľnosti.

V prvom rade, Zákonník práce viaže uzavretie dohody o spôsobe náhrady škody na postavenie „zamestnanca“: „Ak **zamestnanec** uzná záväzok nahradiť škodu v určenej sume a ak s ním **zamestnávateľ** dohodne spôsob náhrady, je zamestnávateľ povinný uzatvoriť dohodu písomne, inak je dohoda neplatná.“ (§ 191 ods. 3). Csaba Kurti v čase podpisu Dohody nebol zamestnancom SKrZ. Ak teda bola dohoda uzatvorená s osobou, ktorá v čase podpisu dohody nebola zamestnancom SKrZ, je potrebné sa zaoberať otázkou, či vôbec išlo o právny režim podľa Zákonníka práce, a či dohoda bola spôsobilým a platným právnym úkonom.

Následne poukazujem na procesnú podmienku podľa § 191 ods. 2 Zákonníka práce: „**Zamestnávateľ prerokuje** požadovanú náhradu škody so zamestnancom a oznámi mu ju **najneskôr do jedného mesiaca** odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá.“

Ak je v dohode uvedené, že škoda bola zamestnávateľom zistená dňa 27.10.2021, nie je zrejmé, či bola táto povinnosť dodržaná a či zamestnávateľ postupoval v zákonných lehotách ešte pred uzatvorením dohody dňa 28.02.2022. Bez vyjasnenia tejto otázky nie je možné automaticky vychádzať z toho, že nárok bol uplatnený zákonným spôsobom.

Za najzásadnejší považujem nesúlad s **limitom rozsahu náhrady škody** spôsobenej zamestnancom z nedbanlivosti. Ustanovenie § 186 ods. 2 Zákonníka práce výslovne stanovuje: „Náhrada škody spôsobená z nedbanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa **štvornásobku** jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu.“ Z obsahu dohody a zo samotného popisu vzniku škody vyplýva, že škoda mala vzniknúť **nedbanlivostným konaním zamestnanca**, nie jeho úmyselným konaním (v dohode sa nikde nespomína, aby konanie p. Kurtiho smerovalo k úmyselnému spôsobeniu škody; naopak, dohoda opisuje situáciu typickú pre pochybenie/zanedbanie povinností zamestnanca). V takom prípade sa uplatní zákonný limit podľa § 186 ods. 2 Zákonníka práce, t. j. náhrada škody požadovaná od zamestnanca nesmie presiahnuť **štvornásobok jeho priemerného mesačného zárobku** pred porušením povinnosti, ktorým škodu spôsobil.

Zo znenia dohody je zrejmé, že suma uplatnená v dohode zákonný limit výrazne prekračuje. V takom prípade ide o priamy rozpor s kogentným ustanovením pracovného práva a mechanické „postupovanie podľa dohody“ je právne rizikové.

Vzhľadom na uvedené nárok SKrZ voči p. Kurtimu vyžaduje podrobnú právnu analýzu (najmä platnosť a režim dohody, splnenie zákonných podmienok uplatnenia nároku, výška a limity náhrady škody). Až po jej spracovaní je možné zodpovedne určiť ďalší postup VV; dovtedy nie je korektné ani bezpečné vychádzať z premisy, že stačí mechanicky „vymáhať“ splátky podľa dohody podpísanej v minulosti.

Z bodu 2, 3, 4, 5 zistení Kontrolnej komisie vyplýva, že „Vzhľadom k tomu, že SKrZ nevedie účtovníctvo v papierovej forme body 2,3,4, plánovanej kontroly boli vykonané len v namatkovej forme preverení dokladov v elektronickej podobe, pričom bola zistená nekompletnosť dokladov uložených na disku. KK bol ku kontrole poskytnutý jeden počítač, na ktorom bol prístup na disk s uloženými skenovanými dokladmi, čo bolo nedostatočné, nakoľko bolo nutné vyhľadávať doklady na disku a zároveň hľadať prislúchajúci účtovný záznam v účtovníctve. Číslovanie elektronickej dokladov na disku nesúhlasilo s číslovaním účtovných záznamov v účtovníctve, čo znemožňovalo ich vzájomné spárovanie a kontrolu. Realizovaný systém významným spôsobom znemožňuje kontrolu a overovanie správnosti, úplnosti účtovných záznamov, vrátane súvisiacich príloh (objednávka, zmluva, prílohy k cestovným príkazom...). Prechod na elektronizáciu dokladov zo strany zväzu nebol dopredu dostatočne pripravený, nebola spracovaná interná smernica k elektronickej účtovníctvu, z čoho vyplynuli zásadné nedostatky v "prechode" na elektronické ukladanie účtovných záznamov.“

VV konštatuje, že kontrolnej komisii bolo počas kontroly sprístupnené hardvérové aj softvérové vybavenie, ktorým SKrZ reálne disponuje. Z pohľadu SKrZ je prechod na primárne elektronickej evidencii dokladov (od nástupu novej hospodárky) štandardný a racionálny krok: elektronickej uloženie skenov, vyhľadávanie podľa názvu, dátumu, dodávateľa alebo sumy je v

praxi spravidla rýchlejšie a efektívnejšie než listinný archív. Zároveň platí, že zákonnou povinnosťou účtovnej jednotky nie je mať papierové doklady, ale mať účtovné záznamy **preukázateľné** – t. j. zabezpečiť vierohodnosť pôvodu, neporušenosť obsahu a čitateľnosť počas celej doby uchovávanía, bez ohľadu na to, či sú vedené v listinnej alebo elektronickej forme, čo je v prípade SKrZ jednoznačne splnené.

Komplikácie, na ktoré KK poukazuje (časová náročnosť dohľadávania a párovania), nevznikli preto, že by elektronická evidencia „znemožňovala kontrolu“, ale z praktického dôvodu: SKrZ **nemal online prístup** do účtovného programu účtovnej spoločnosti, ktorá účtovníctvo pre SKrZ viedla. SKrZ mal k dispozícii najmä tlačové zostavy/prehľady a skeny dokladov na disku; párovanie medzi „číslom dokladu“ v účtovníctve a názvom/označením súboru na disku preto neprebiehala automaticky priamo v jednom systéme, ale vyžadovalo manuálne dohľadávanie, čo prirodzene zvyšovalo časovú náročnosť kontroly.

Nesúhlasím preto so záverom, že existujúci systém „významným spôsobom znemožňuje kontrolu a overovanie správnosti a úplnosti účtovných záznamov“. Všetky doklady sú riadne evidované – primárne elektronicky – a na základe týchto dokladov ich účtovná spoločnosť následne riadne zaúčtovala.

Akceptujem výhrady KK v tej časti, v ktorej poukazuje na potrebu systémového nastavenia pri elektronických účtovných záznamoch a to formou interného predpisu s nastavením jednotného režimu práce s elektronickými dokladmi. Musíme však konštatovať, že od účtovnej spoločnosti sme do dnešného dňa takýto interný predpis pre prácu s elektronickými dokladmi neobdržali. Zároveň sa – napriek opakovaným snahám SKrZ o nastavenie jednotného režimu a najmä z dôvodu nárazového spracovávanía účtovníctva – nepodarilo s účtovnou spoločnosťou zosúladiť spôsob evidovania a účtovania dokladov v elektronickej podobe tak, aby bolo zabezpečené jednotné číslovanie/pomenovanie dokladov v reálnom čase, a tým aj ich jednoznačné párovanie s účtovnými záznamami.

Za kľúčový považujem aj záver, ktorý implicitne vyplýva z odporúčaní KK: pri prechode na elektronickú evidenciu dokladov je **nevyhnutný priamy prístup do účtovného programu** (aspoň v režime prehliadania), inak vzniká duplicita úkonov (SKrZ vedie elektronický archív a zároveň nemá priamu väzbu na účtovné zápisy), čo následne vedie k pracnému párovaniu pri kontrole. V tomto bode je namieste skôr kritika spolupráce s účtovnou spoločnosťou než samotnej elektronizácie v SKrZ.

Preto konštatujem, že odporúčanie KK smerujúce k **zmene účtovníka** na takého, ktorý SKrZ umožní prístup do účtovného softvéru, prípadne k zakúpeniu vlastného účtovného softvéru (aby evidencia dokladov a účtovanie boli v jednom prostredí), hoci je vecne správne, v priebehu účtovného roka nebolo realizovateľné. Takáto zmena v priebehu účtovného roka mohla značne sťažiť kontinuitu vedenia účtovníctva (ktoré je po vecnej stránke vedené správne), preto bolo nevyhnutné ukončiť účtovné obdobie roka 2025 v spolupráci so súčasnou účtovnou firmou. Zmena

úctovnej spoločnosti v priebehu účtovného obdobia sa totiž v minulosti ukázala ako nesprávny postup, ktorého dôsledky pociťujeme do dnešného dňa.

V bode 2/6 Správy Kontrolná komisia konštatuje:

„Bolo predložené predbežné vyúčtovanie Memoriálu Ondreja Nepelu v roku 2025. Predbežný schodok je 13.619,32 Eur. V príjmoch na podujatie je zarátaný príjem 22.500,- USD z ISU, ktoré však v čase konania kontroly KK SKrZ ešte neboli na účte SKrZ.“

K predbežnému vyúčtovaniu Memoriálu Ondreja Nepelu 2025 uvádzame, že predbežný schodok podujatia nepredstavuje sumu 13.619,32 EUR, ako bolo uvedené, ale sumu **7.071,90 EUR**, čo za posledné roky predstavuje jednoznačne najlepší výsledok organizácie tohto podujatia. V roku 2026 je pre toto podujatie plánovaný vyrovnaný rozpočet.

Pokiaľ ide o príjem vo výške 22.500 USD, čo po prepočte predstavuje sumu 18.636,63 EUR, uvádzame, že tento **bol** ku dňu vyhotovenia tohto vyjadrenia po opakovanej urgencii zo strany SKrZ **uhradený na účet SKrZ**.

V tejto súvislosti zároveň považujeme za potrebné uviesť, že komunikácia s orgánmi ISU je v súčasnom období značne komplikovaná. Úkony, ktoré boli v minulosti zo strany ISU realizované bezodkladne, zostávajú v súčasnosti nevybavené aj po dobu niekoľkých mesiacov. Rovnako otázky adresované zo strany SKrZ v rôznych oblastiach ostávajú opakovane bez odpovede, čo celkovo negatívne vplyva na efektívnosť a plynulosť vzájomnej komunikácie a odrazilo sa to aj na oneskorenej úhrade príspevku od ISU.

V Bratislave dňa 12. marca 2026

JUDr. Peter Majerník
predseda SKrZ